

dr Małgorzata Gorzalczyńska-Koczkodaj

Dyrektor Wydziału Finansów i Budżetu,

Urząd Marszałkowski Województwa Zachodniopomorskiego,

Uniwersytet Szczeciński, Wydział Zarządzania i Ekonomiki Usług

Funkcjonowanie i działanie sektora publicznego, w tym samorządowego jest ściśle określone ramami prawnymi i opiera się na zasadzie, że tylko takie działania są dozwolone, które wprost wynikają z zapisów prawa. Jest to podejście odmiennie od funkcjonowania podmiotów w sektorze komercyjnym, które mogą robić wszystko, co nie jest prawnie zabronione. Z tej przyczyny regulacje odnoszące się do podmiotów sektora finansów publicznych a także jego funkcjonowania jak i zasad prowadzenia gospodarki finansowej są bardzo obszerne i zawierają szereg aktów normatywnych różnej rangi i zastosowań.

Inną różnicą, która ma znaczący wpływ na możliwość prowadzenia gospodarki finansowej przez jednostki należące do sektora finansów publicznych jest to, że sektor publiczny nastawiony jest na maksymalizację użyteczności publicznej a nie, jak podmioty należące do sektora ko-

ogół czynności związanych z gromadzeniem, podziałem, wydatkowaniem i rozliczaniem zasobów pieniężnych podejmowanych przez kompetentne organy gmin, powiatów i województw oraz upoważnione podmioty wykonujące wyznaczone im zadania publiczne.¹ Inną interpretacją tego pojęcia akcentuje, oprócz aspektów administracyjnych, także aspekty zarządcze. I tak według B. Filipiak gospodarka finansowa obejmuje ogół czynności związanych z przygotowaniem, faktyczną realizacją, ewidencją, analizą i kontrolą operacji oraz zjawisk pieniężnych przeprowadzanych w podmiotach sektora publicznego, jak również czynności odzwierciedlających stosunki i zdarzenia gospodarcze zachodzące między podmiotami sektora publicznego a otoczeniem. W tym ujęciu gospodarka finansowa opiera się na elementach procesu decyzyjnego dotyczących wszystkich obszarów czynnościowych, obejmujących